

have opnaaet nogen som helst Fordel ved, at denne Fridag er bleven dem afknappet, og de have heller ikke opnaaet nogen højere Løn, men de have mistet deres Fridag og have nu ingen; de have vel en Dag, hvor de maa gøre Tjeneste mellem 7 og 8 Timer, hvor de møde Kl. 4 om Morgenen og ere fri hen midt paa Dagen, og det regner man nu for deres Fridag, men de skulle saa møde tidlig næste Morgen igen paa Arbejde. Seg er aldeles overbevist om, at dette er rigtigt, men jeg er ikke vis paa, hvem det er, som bærer Skylden for, at dette Forhold er blevet faaledes, som det dog ikke har været før, idei disse Funktionærers Stilling er bleven forværret ved, at man har taget deres Fridag fra dem. Det ønsker jeg gerne oplyst: Er det den højtærede Minister, der har fundet det passende at gøre det, eller er det det Snibert, det højtærede Finansudvalg anvender over for Ministeren, som har gjort, at han har været nødt til at forlange, at denne Fridag blev taget fra dem, fordi han ellers ikke kan klare sig? Hvis det er faaledes, at dette Sparfommeligheidsystem, som man er begyndt at anvende her i Folketinget over for Driften af Særnbannerne og i det hele taget, skal gaa ud over dem, der udføre et saa nyttigt Arbejde, og som vi alle ere saa interesserede i bliver udført godt, som det er at fungere ved Statsbanerne, saa forekommer det mig, at dette Sparfommeligheidsystem er ilde anvendt. Der er ifkert andre Ting paa Finansloven, som man snarere kunde komme til at spare paa end paa dette Omraade. Det at spare over for dem, som ere nyttige og som udføre et faktisk værdifuldt Arbejde for Staten og Samsfundet i det hele, det, at det skal gaa ud over dem, forekommer mig i allerhøjeste Grad hensynsløst. Jeg vilde sætte Pris paa at saa dette Forhold oplyst. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at ærede Medlemmer her i Salen ikke ere enige i — i det mindste ere ikke alle det — at det er en Arbejdstid, Folketinget kan være bekendt at byde Funktionærer ved Statsbanen, som have et saa ubehageligt Arbejde. Det kan være, at der er lettere Tjenester paa Statsbanevæsenets Omraade, at en eller anden Post kan betragtes som en Post, hvor Arbejdet er alt andet end anstrengende, hvor det er let og alt andet end ubehageligt, hvor der kan være Ophold, under hvilke den vedkommende næsten kan siges at have Fritid o. s. v., men dette er ikke Tilfældet for de underordnedes Vedkommende. Der hviler et overordentlig stort Ansvar paa dem, der jordre en stor Arvaagenhed, Paapaaseligheid o. s. v. af dem. Der er

Mulfter, hvis de ikke ere aarvaagne og paapaaselige. Det forekommer mig derfor i allerhøjeste Grad urimeligt, at Staten, der er Arbejdsgiver, over for dette Personale, som man forlanger en saa stor Agtpaaagivenheid af, for det første betaler dem en meget daarlig Løn og for det andet nægter dem den Fridag, som alle andre have. Forholdet er jo det, at de fleste andre Folk ved Statsbanerne have deres Fridage, men netop disse Folk, som jeg her har omtalt, er Fridagen frataget. Jeg kunde derfor nok ønske at høre, hvor vidt det virkelig er Meningen, at det skal vedblive at være faaledes, eller om det muligvis blot er de nærmeste foresatte, som administrativt uden Ministerens Vilje og Billigelse have indført denne Ordning, thi i saa Fald haaber jeg, at den hurtig maa blive forandret, da al Himelighed taler for, at det ikke kan vedblive at være faaledes. Seg vil haabe, at det maa lykkes mig at saa dette Forhold klarer, faaledes at jeg kan se, hvad jeg videre har at gøre, da jeg ikke agter at finde mig i uden yderligere Paatale, at disse Folks Stilling vedbliver at være faaledes.

Verutsen: Jeg har bedt om Ordet for at gøre en ganske kort Henstilling til den højtærede Minister og Finansudvalget. Paa Finanslovsforslaget § 6 er der under B. 2 opført en Post paa 410,890 Kr. Af Anmærkningerne til Finansloven fremgaar det, at der under denne Post indeholdes et Honorar til Skibsførerne for vel udført Vinter-tjeneste, et kalkulatorisk Beløb, der er anfat til 1,350 Kr., og det er mig bekendt, at dette Honorar — og det kan vel heller ikke være anderledes — kun udbetales til Kaptajnerne, der føre Isbrydere over Store Bælt. Jeg ved imidlertid ikke, hvorfor ikke ogsaa det øvrige Mandskab kunde fortjene et Gratiale ved saadan ekstraordinær Lejlighed, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg, om der ikke var Anledning til enten at forhøje dette Beløb eller sørge for, at det blev fordelt faaledes, at ikke blot Skibsførerne, men ogsaa Skibsmandskabet i det hele taget fik Del i Gratialet. Jeg misunder selvfølgelig ikke Skibsførerne det Beløb, der er udbetalt til dem for deres udmærkede Tjeneste under de vanskelige Isforhold forrige Vinter. Tværtimod tror jeg, at alle maa indrømme, at det er al Værd, at man under vanskelige Isforhold som dem, der fandt Sted i Fjor, kunde unklade at benytte egentlig Isbaadsfart, men stadig væk overførte Passagererne paa de to Isbrydere, der staa til Tjeneste og Raadighed. Men jeg ved ogsaa, at der